

Toldshuet og faa erklæret, om hans Øl er lovligt til at udføres; men det har han ikke. Der er ikke i Loven noget Steds givet Bryggeren Ret til at forbyde, at Tilsynet skal komme og undersøge Øllet, om det er lovligt eller ikke lovligt. Nu vil man sige, at de store Ølbryggere have kemiske Laboratorier og selv kunne foretage Undersøgelserne; men det gælder ikke i samme Grad for de mindre Bryggerier. I det hele taget er denne Lov saaledes, at man forgoes fra Begyndelsen til Enden søger om noget Hensyn til Ølbryggeren, og det er blevet endnu stærkere paa den Maade, hvorpaa § 2 er bleven redigeret. Nu er det allerede blevet fremhævet, at det 3dje Stykke i § 2 forbyder Bryggeriet at frasøre Øl med mindre dette Øl er fuldt færdigt til Nydelse. Al det for saa vidt er et betydeligt Indgreb i Bryggerens Erhverv og almindelige Næringsret: skal jeg ikke dvæle videre ved; men jeg kan ikke undlade at fremhæve det i høj Grad mærkelige, at det er Finansministeren, der skal afgøre, hvad der er den regelmæssige Bryggemaade her i Landet, naar Øllet er fuldt færdigt til Nydelse. Jeg veed meget vel, at den ærede Finansminister dertil vil svare, at det vil han ikke afgøre personligt, og det finder jeg meget naturligt, at han ikke vil, da en Finansminister jo ikke skal være ølkyndig; men hvad jeg mener, det er, hvem der skal afgøre det. Altsaa, den ærede Finansminister kan spørge til Raads, hvem han vil, han kan tage en Mand en Dag og en anden en anden Dag; men overfor et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, der kan paaføre Folk et saa uhyre Ansvar, vilde det dog virkelig være rimeligt, at vi i Loven havde visse Garantier for, at det nu ogsaa blev virkelig sagkyndige Folk, der som til at afgøre det, f. Eks. et Ølraad.

Hvorledes ville Domstolene være stillede her? Nu stiller Sagen sig saaledes, at Finansministeren har afgjort, hvad der er den almindelige Bryggemaade her i Landet, og om Øllet er færdigt eller ikke. Saaledes staar det, dermed har det sit Forblivende, og derefter have Bryggerne sig at rette. Men er det samme Tilfælde, uden at det har været hos Finansministeren og kommer til Domstolene, fordi vedkommende Brygger anklages for at have udført Øl, der ikke har været undergivet regelmæssig Brygningsmaade? Hvad skulle Domstolene saa gøre? Der staar ikke noget om det. Skulle Domstolene saa sende Bud til den ærede Finansminister og af ham faa Bested om, hvorvidt det vaagældende Øl er Brygget paa regelmæssig Bryggemaade, og om det er i fuld færdig Tilstand, og skulle Domstolene dømme

derefter? Jeg veed ikke, hvad de skulle gøre; men det er sikkert nok, at det er en Stilling; der er givet Domstolene, som er højst usædvanlig. Vedkommende Brygger kan møde for Retten med sin Sagfører, forelægge Erklæringer fra de bedste Autoriteter; saavel indenlandske som udenlandske, for, at det Øl er regelmæssigt brygget og fuldt færdigt, og alligevel skulle Dommerne paa en aldeles usagkyndig; administrativ Erklæring dømme den Mand til Tusinder af Kroner i Bøde eller til Fængsel o. s. v. Det er en ganske abnorm Stilling for en Domstol. Det er noget, som er meget usædvanligt, at en Domstol paa den Maade, nægter det er givet for selve Retten, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er rigtigt; alligevel skal ikende Manden Straf for noget, der ikke er nogen som helst Forbrydelse. Jeg tror altsaa, at ved en nøjere Overvejelse over dette 3dje Stykke i § 2 maatte man komme til, at tilføje de alernødvendigste Bestemmelser for at garantere imod, at der ikke øves Uret. Man maa have en bestemt Regel for, hvem det er, der saglig skal afgøre disse Spørgsmaal, som ere rent tekniske, saglige Spørgsmaal, og som man ingenlunde kan henvise til en Finansadministration, som jo slet ikke kan afgøre Spørgsmaalene. — Naar jeg dernæst kommer til Slutningen af dette Stykke, saa synes det mig endnu mærkeligere redigeret. Der staar: skulde det vise sig, at Øl gentagne Gange er frasørt et Bryggeri osv., kan Finansministeren fastsætte den fremtidige Lagringstid. „Skulde det vise sig, at Øl gentagne Gange“, hvad betyder det? Vil det sige; saaledes, som Ordet „gentagne“ i almindelig juridisk Forstand fortaas, at vedkommende skal være dømt to Gange, og naar han saa gør sig skyldig deri tredje Gang kan saa det som en Tillægsstraf, at Lagringstiden bliver bestemt, eller skal det betyde, at naar det to Gange har viist sig, f. Eks. for Toldkontrollen, at han to Dage i Træk eller ved to Brygninger har gjort det, eller, naar det blot har viist sig, at der mere end en Gang er udført saadant Øl, skal det saa kunne ske? En Domstol, der skal dømme efter denne Bestemmelse, vil være fuldstændig hjælpeløs, det er umuligt juridisk at sige, hvad Meningen er dermed.

Jeg skal endnu kun ogsaa for mit Vedkommende fremhæve det aldeles abnorme, der ligger i, at Finansministeren kan formene, at Øllet er ført ud i den og den Hensigt, uden at vedkommende skal kunne føre noget som helst Modbevis eller fremkomme ried nogen som helst Dødsstraf derimod, at Administrationen ligesom kan sige, og Domstolene skulle tage dette for fulde, at Finans-